

Udskriftsdato: 19. december 2025

FOU nr 2021.29 (Gældende)

2021-29. Erstatningsnævnets ansvar for sagsbehandlingstiden, når nævnet har anmodet en anden myndighed om en udtalelse

Ministerium: Folketinget

Opfølgning / Opfølgning til

VEJ nr 11740 af 04/12/1986 - LBK nr 1209 af 18/11/2014 § 14, stk. 2

2021-29. Erstatningsnævnets ansvar for sagsbehandlingstiden, når nævnet har anmodet en anden myndighed om en udtalelse

En borger fremsatte i juni 2017 et erstatningskrav efter offererstatningsloven over for Erstatningsnævnet. Nævnet anmodede i august 2019 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en vejledende udtalelse vedrørende vurdering af borgerens méngrad og erhvervsevnetab.

Erstatningsnævnet havde i forbindelse med indhentelse af udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring over for borgeren beklaget, at sagen ikke havde været opprioriteret. Ombudsmanden undersøgte derfor kun Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid fra august 2019 og frem.

Ombudsmanden fandt, at sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet i den periode var for lang. Selv om den lange sagsbehandlingstid i perioden skyldtes, at nævnet afventede en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, var det stadig nævnets ansvar, at udtalelsen blev modtaget af nævnet på et sådant tidspunkt, at det var muligt at behandle sagen inden for rimelig tid.

Det gav ikke ombudsmanden anledning til bemærkninger, at Erstatningsnævnet fra september 2019 til november 2020 ikke fulgte op på sagen over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det skyldtes, at perioden var inden for den vejledende sagsbehandlingstid på ca. 15 måneder, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring oprindeligt havde udmeldt.

Ombudsmanden fandt det imidlertid beklageligt, at Erstatningsnævnet herefter ikke tidligere end i marts 2021 af egen drift fulgte op på sagen over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Erstatningsnævnets efterfølgende opfølgning over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i april og maj 2021 gav ikke ombudsmanden anledning til bemærkninger.

Ombudsmanden henstillede til Erstatningsnævnet at fremskynde sagen mest muligt, når udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring var modtaget i nævnet.

Ombudsmanden indledte samtidig en særskilt undersøgelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid i sagen.

(Sag nr. 21/01247)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen (svar til A):

Ombudsmandens udtalelse

1. Sagens forløb og afgrænsning af min undersøgelse

1.1. Sagens forløb

Din repræsentant fremsatte den 7. juni 2017 et erstatningskrav over for Erstatningsnævnet som følge af fysiske og psykiske skader fra et drabsforsøg i 2016. På daværende tidspunkt var efterforskningen af drabsforsøget fortsat verserende.

Den 4. september 2017 skrev Københavns Politi til Erstatningsnævnet, at sagen var afsluttet og henlagt, og at det ikke var lykkedes for politiet at finde frem til gerningsmændene. Erstatningsnævnet modtog brevet fra Københavns Politi den 7. september 2017.

Den 5. december 2017 bekræftede Erstatningsnævnet modtagelsen af ansøgningen. Nævnet orienterede om, at den almindelige sagsbehandlingstid i nævnet varierede og på daværende tidspunkt udgjorde gennemsnitligt 8-9 måneder. Hvis det i forbindelse med nævnets behandling af sagen viste sig nødvendigt at indhente yderligere oplysninger, herunder f.eks. en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, måtte der påregnes en ny sagsbehandlingstid, der på daværende tidspunkt var gennemsnitligt 10-12 måneder fra tidspunktet for nævnets modtagelse af oplysningerne.

I perioden herefter var der korrespondance mellem dig/din repræsentant og Erstatningsnævnet om sagens behandling hos nævnet, herunder sagsbehandlingstiden.

Den 3. august 2019 klagede du til mig over Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid, og den 8. august 2019 oversendte jeg din klage til Erstatningsnævnet (mit sagsnr. 19/03784).

Den 9. august 2019 skrev Erstatningsnævnet til dig, at nævnet havde besluttet at opprioritere behandlingen af sagen, fordi der var tale om et drabsforsøg. Nævnet beklagede i den forbindelse meget, at ansøgningen ved en fejl ikke tidligere var kategoriseret som vedrørende et drabsforsøg. Nævnet havde nu taget din ansøgning om erstatning mv. under behandling, og der ville blive truffet afgørelse i din sag hurtigst muligt. Du ville senest modtage en afgørelse i sagen ved udgangen af september 2019.

Erstatningsnævnet traf den 22. august 2019 afgørelse vedrørende en række erstatningsposter mv., herunder om acontoudbetaling af godtgørelse for varigt mén. Erstatningsnævnet orienterede samtidig din repræsentant om, at nævnet samme dag havde bedt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en vejledende udtalelse vedrørende vurdering af méngraden og erhvervsevnetabet. Nævnet ville vende tilbage til sagen, når udtalelsen forelå.

I anmodningen til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring var det anført bl.a., at hvis yderligere lægelige oplysninger var fornødne, skulle disse indhentes ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings foranstaltning.

Den 4. september 2019 skrev Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til din repræsentant og til Erstatningsnævnet, at den vejledende sagsbehandlingstid for afgivelse af en udtalelse var ca. 15 måneder. Hvis det ikke var muligt at færdigbehandle sagen inden for denne frist, ville Arbejdsmarkedets Erhvervssikring orientere herom.

I perioden efter afgørelsen af 22. august 2019 traf Erstatningsnævnet yderligere afgørelser vedrørende en række erstatningsposter mv., herunder den 24. oktober 2019 om acontoudbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne. Bortset herfra vedrørte afgørelserne ikke spørgsmålene om erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén. For så vidt angik disse spørgsmål bemærkede nævnet i nogle

af afgørelserne efter den 22. august 2019, at denne del af sagen fortsat verserede ved nævnet, og at nævnet ville vende tilbage herom, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse forelå.

Den 9. november 2020 orienterede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring din repræsentant og Erstatningsnævnet om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke havde nået at færdigbehandle sagen inden for 15 måneder, og at sagen fortsat var under behandling. Det fremgik også af brevet, at når sagsbehandlingen trak ud, kunne det f.eks. skyldes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ventede på oplysninger fra læger og kommuner, eller at der var et stort antal sager til behandling hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Endvidere fremgik det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bestræbte sig på at afslutte sagen, så hurtigt det var muligt, men at der fortsat kunne påregnes en vis sagsbehandlingstid.

På baggrund af en forespørgsel fra dig om status i sagen skrev Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 20. november 2020 til dig og til Erstatningsnævnet, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forventede at kunne afslutte sagen med en udtalelse snarest. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kunne ikke love en udtalelse til en bestemt dato, da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring endnu ikke vidste, om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde alle de oplysninger, der skulle bruges. Sagen skulle gennemgå flere faser, før Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kunne skrive en udtalelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kunne derfor ikke på forhånd afgøre, om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fik brug for at indhente flere oplysninger, og hvornår Arbejdsmarkedets Erhvervssikring præcist kunne skrive udtalelsen.

Den 10. februar 2021 klagede du på ny til mig over sagsbehandlingstiden i sagen.

Den 25. februar 2021 oversendte jeg din klage til Erstatningsnævnet (mit sagsnr. 21/00855).

Den 4. marts 2021 skrev Erstatningsnævnet til dig, at nævnet samme dag havde kontaktet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring telefonisk om en status i sagen. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde i den forbindelse oplyst, at sagen fortsat var under behandling, at sagen senest i januar 2021 havde været forelagt en lægekonsulent ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke kunne sige mere præcist, hvornår sagen kunne forventes færdigbehandlet.

Samme dag klagede du igen til mig over sagsbehandlingstiden.

Jeg anmodede den 16. april 2021 Erstatningsnævnet om en udtalelse om sagsbehandlingstiden fra den 22. august 2019, hvor nævnet forelagde sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, herunder om baggrunden for forelæggelsen og dennes betydning for sagsbehandlingstiden.

Den 12. maj 2021 modtog jeg en udtalelse fra Erstatningsnævnet i sagen.

Det fremgår af udtalelsen med bilag, at Erstatningsnævnet den 22. april 2021 skrev bl.a. følgende til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring:

”Nævnet har senest været i kontakt med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 04-03-2021, hvor I oplyste, at sagen i januar 2021 var blevet forelagt for en lægekonsulent, og at der ikke kunne skønnes mere præcist over, hvornår sagen kunne forventes færdigbehandlet. Telefonnotat af 04-03-2021 er vedlagt.

Nævnet skal igen anmode om en vurdering af, hvornår en udtalelse kan forventes at foreligge.

Der gøres opmærksom på, at nævnet flere gange i anden sammenhæng har oplyst Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om, at nævnet som forvaltningsmyndighed er forpligtet til at meddele nævnets ansøgere en forventet sagsbehandlingstid, og at nævnet derfor skal bruge en konkret vurdering om jeres forventede sagsbehandlingstid. En redegørelse for sagens nuværende status er således ikke tilstrækkeligt.

Hvis ikke Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan vurdere nærmere, hvornår en udtalelse kan forventes at foreligge, skal nævnet alternativt anmode om det bedst mulige skøn over, hvornår udtalelsen foreligger. ”

Efter afgivelsen af udtalelsen af 12. maj 2021 har Erstatningsnævnet orienteret mig om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 21. maj 2021 telefonisk oplyste nævnet om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke havde mulighed for at sige noget om, hvornår den vejledende udtalelse i sagen kunne forventes at foreligge. Det fremgår af telefonnotatet fra samtalen mellem Erstatningsnævnet og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at nævnet under samtalen gav udtryk for, at udmeldingen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring var utilfredsstillende og blev taget til efterretning.

Erstatningsnævnet sendte den 21. maj 2021 ovennævnte telefonnotat til din repræsentant med kopi til dig og skrev – med henvisning til telefonnotatet – at nævnet ikke kunne udmelde en forventet sagsbehandlingstid i din sag. Nævnet kunne dog oplyse, at nævnet forventede at træffe afgørelse i sagen senest to måneder efter modtagelsen af udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

En af mine medarbejdere kontaktede den 16. september 2021 Erstatningsnævnet telefonisk med henblik på en status i sagen. Nævnet oplyste i den forbindelse, at man stadig afventede udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I forlængelse af samtalen sendte Erstatningsnævnet mig kopi af et brev fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til nævnet af 7. juni 2021. Det fremgår af brevet, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde bedt en speciallæge om at indkalde dig til undersøgelse og om at udarbejde en speciallægeerklæring.

Erstatningsnævnet sendte den 5. oktober 2021 en kopi til mig af speciallægeerklæringen af 7. september 2021.

Erstatningsnævnet afventer således fortsat en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og sagen verserer derfor stadig hos Erstatningsnævnet for så vidt angår spørgsmålet om godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har – som sagen er oplyst for mig – ikke oplyst over for dig eller Erstatningsnævnet, hvornår Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forventer, at udtalelsen kan udfærdiges og sendes til Erstatningsnævnet.

1.2. Afgrænsning af min undersøgelse

Denne udtalelse vedrører Erstatningsnævnets behandling af sagen.

Det fremgår, at Erstatningsnævnet i perioden efter afgørelsen af 22. august 2019 traf yderligere afgørelser vedrørende en række erstatningsposter mv. Der er dog stadig ikke truffet endelige afgørelser vedrørende spørgsmålet om erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén.

Min undersøgelse er rettet mod Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid fra den 22. august 2019, hvor nævnet besluttede at indhente en udtalelse hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Jeg henviser i den forbindelse til min anmodning om en udtalelse af 16. april 2021.

Jeg tager således ikke i denne sag stilling til sagsbehandlingstiden indtil den 22. august 2019. Det skyldes bl.a., at Erstatningsnævnet den 9. august 2019, hvor nævnet meddelte dig, at nævnet havde besluttet at opprioritere behandlingen af sagen, fordi der var tale om et drabsforsøg, samtidig beklagede meget, at sagen ikke tidligere var blevet kategoriseret som en sådan sag.

Jeg har tidligere i mit brev af 25. februar 2021 i sagen med mit sagsnr. 21/00855 skrevet til dig, at jeg ikke foretager mig noget over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sagen. Jeg har imidlertid nu besluttet at indlede en undersøgelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid i forbindelse med afgivelse af den vejledende udtalelse i din sag. Den undersøgelse behandles i sagen med mit sagsnr. 21/05269. Jeg sender til din orientering en kopi af mit brev af dags dato til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

2. Retsgrundlaget

2.1. Indhentelse af udtalelse (offererstatningslovens § 14, stk. 2)

Det fremgår af § 14, stk. 2, i offererstatningsloven (lovbekendtgørelse nr. 1209 af 18. november 2014 som ændret ved bl.a. lov nr. 486 af 30. april 2019 om ændring af offererstatningsloven), at Erstatningsnævnet kan indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelsen af méngraden og erhvervsevnetabet.

Bestemmelsen blev indsat ved § 1, nr. 6, i lov nr. 486 af 30. april 2019 om ændring af offererstatningsloven og trådte i kraft den 1. maj 2019, jf. ændringslovens § 2.

Forud for bestemmelsen i offererstatningslovens § 14, stk. 2, havde Erstatningsnævnet mulighed for, efter bestemmelsen i § 10, stk. 1, i erstatningsansvarsloven (lovbekendtgørelse nr. 1070 af 24. august 2018), at indhente en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det fremgår af denne bestemmelses 1. og 2. pkt., at såvel skadelidte som skadevolder kan indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelsen af méngraden og erhvervsevnetabet fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og at udtalelsen så vidt muligt skal afgives inden 1 år og senest 2 år efter fremsættelsen af anmodningen om en udtalelse.

Af forarbejderne til lov nr. 486 af 30. april 2019 om ændring af offererstatningsloven fremgår bl.a. følgende:

"Almindelige bemærkninger

...

2.6. Udtalelse om méngrad og erhvervsevnetab

...

2.6.2. Justitsministeriets overvejelser

Der er i analysen peget på, at der er en meget lang gennemløbstid i sager, hvor Erstatningsnævnets sekretariat forelægger spørgsmål om erhvervsevnetab og/eller méngrad for AES [Arbejdsmarkedets Erhvervssikring; min bemærkning]. Hovedårsagen til dette er, at sagsbehandlingstiderne i AES er lange, og sagerne ligger derfor længe og venter, inden de kan blive afgjort.

På den baggrund foreslås det i analysen, at Erstatningsnævnets sekretariat indgår en aftale med Patienterstatningen om, at Patienterstatningen fremover kan udarbejde vejledende udtalelser om erhvervsevnetab og méngrad i offererstatningssager.

Analysens forslag forudsætter, at Erstatningsnævnet efter indgåelse af aftale med Patienterstatningen kan vælge at henvise en sag til enten AES eller Patienterstatningen afhængigt af, hvem der kan tilbyde den hurtigste sagsbehandling af den konkrete sag. Det forudsættes endvidere, at Patienterstatningen som en del af aftalen forpligter sig til at prioritere vurderingen af erhvervsevnetab og méngrad i offererstatningssager på linje med tilsvarende vurderinger i patienterstatningssager. Formålet er at forebygge, at offererstatningssager nedprioriteres til fordel for patienterstatningssager.

Det fremgår af analysen, at forslaget effekt på den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle Erstatningsnævnets sager er begrænset, da der er tale om forholdsvis få sager. I de sager, hvor der indhentes en udtalelse fra AES om méngrad og/eller erhvervsevnetab, er der imidlertid ofte tale om meget alvorlige skader og dermed vidtgående varige følger for den skadelidte, og forslaget vil derfor have væsentlig betydning for de konkrete ofre, der er omfattet af denne gruppe. Det er forventningen, at indhentelse af en udtalelse fra Patienterstatningen i stedet for AES vil medføre en halvering i tidsforbruget for vurdering af méngrad og erhvervsevnetab, idet tidsforbruget for vurderingen af méngrad forventes at kunne reduceres fra 360 til 180 dage, mens tidsforbruget for vurderingen af erhvervsevnetab forventes at kunne reduceres fra 750 til 360 dage.

Vurderingen af, om skadelidtes følger efter en straffelovsovertrædelse bliver varige, kan i de fleste tilfælde først ske efter et år eller mere, og den endelige vurdering af de varige følgers omfang, særligt i forhold til et tab af erhvervsevne, kan tage adskillige år. Netop af den grund er det efter Justitsministeriets opfattelse helt uacceptabelt, at ofre for en forbrydelse, der har haft så alvorlige konsekvenser, at offeret får varige skader, derudover skal vente i op til flere år på at få udbetalt erstatning og godtgørelse. Offeret har særligt i disse sager behov for en hurtig afklaring, så personen kan komme videre med sit liv.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

...

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 5, at der indsættes en ny bestemmelse i offererstatningslovens § 14, stk. 2, om, at Erstatningsnævnet kan indhente udtalelse om spørgsmålet om fastsættelsen af méngraden og erhvervsevnetabet. Forslaget indebærer, at nævnet får mulighed for at indhente udtalelsen fra den aktør, hvor det vurderes mest hensigtsmæssigt, herunder fordi den pågældende vurderes at kunne levere udtalelsen hurtigst. ”

Jeg henviser til lovforslag nr. L 172 af 27. februar 2019, lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.2 og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, s. 22. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2018-19 (1. samling), tillæg A. Jeg bemærker i den forbindelse, at § 14, stk. 2, i ændringslovforslaget var § 1, nr. 5, og i den vedtagne lov § 1, nr. 6.

2.2. Officialprincippet

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at det påhviler den enkelte myndighed enten selv at fremskaffe de fornødne oplysninger til at afgøre en sag korrekt eller dog at foranledige, at andre medvirker til sagens oplysning.

En sag skal undersøges af myndigheden så langt, som det er nødvendigt i det enkelte tilfælde for at træffe en forsvarlig afgørelse. Ved vurderingen af, hvor omfattende undersøgelser der bør foretages, indgår en række hensyn. Foruden hensynet til at nå frem til den materielt rigtige afgørelse spiller hensynet til, at afgørelsen træffes uden unødigt forsinkelse, en væsentlig rolle.

Hvis det kræver en særlig sagkundskab at kunne vurdere en sag, og myndigheden ikke selv besidder denne sagkundskab, har myndigheden ansvaret for at rette henvendelse til f.eks. andre myndigheder, således at den nødvendige sagkundskab inddrages i sagen.

Den myndighed, som indhenter oplysningerne, skal sørge for, at indhentelsen af oplysninger sker på den hurtigste og mest hensigtsmæssige måde.

Jeg henviser til Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven, pkt. 199, Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 484 ff. (Niels Fenger og Hanne Marie Motzfeldt), og overblik #8 om officialprincippet i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

2.3. Sagsbehandlingstid

Der er ikke i forvaltningsloven eller anden lovgivning fastsat generelle regler om myndighedernes sagsbehandlingstid.

Det følger imidlertid af god forvaltningsskik, at sager i den offentlige forvaltning skal behandles inden for rimelig tid og ikke må trække unødigt ud.

Spørgsmålet om, hvornår en myndighed har brugt for lang tid på at behandle en sag, kan ikke besvares generelt, men bygger på en konkret vurdering.

Ved vurderingen af sagsbehandlingstiden i en konkret sag må man tage udgangspunkt i den samlede sagsbehandlingstid. Derudover må andre forhold også tages i betragtning, herunder sagens karakter, omfanget af de undersøgelser, som myndigheden skal foretage, den sædvanlige sagsbehandlingstid for den pågældende sagstype, myndighedens eventuelle udmeldinger om en forventet sagsbehandlingstid, sagens faktiske og retlige kompleksitet, om sagen giver anledning til principielle overvejelser, og om sagen af hensyn til parten må anses for mere eller mindre hastende. At myndigheden har utilstrækkelige ressourcer, eller at der på et sagsområde kommer flere sager end forventet, kan ikke bevirke en forlængelse af den tid, som i almindelighed må anses for en acceptabel sagsbehandlingstid på området.

Det forhold, at den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, har anmodet om en udtalelse fra en anden myndighed, fratager ikke myndigheden det overordnede ansvar for den tid, der medgår i denne fase af sagen. Det er således fortsat myndighedens ansvar, at udtalelser mv. modtages af myndigheden på et sådant tidspunkt, at det er muligt at behandle sagen inden for rimelig tid.

Jeg henviser til FOB 2006.165, Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven, pkt. 200 og 205, Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 73 af 4. juni 1997 om mål for hurtig sagsbehandling m.v., Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, 2. udgave (2021), s. 58 ff., Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 688 ff. (Kirsten Talevski), og overblik #11 om sagsbehandlingstid i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

2.4. Underretning til sagens parter

Hvis en myndighed som følge af sagens karakter eller myndighedens almindelige sagsbehandlingstid ikke kan træffe afgørelse inden for kortere tid, bør myndigheden give parterne i sagen en underretning om, hvad sagen beror på, og så vidt muligt hvornår myndigheden regner med, at afgørelsen kan foreligge.

Myndigheden bør også underrette den, der er part i en sag, når behandlingen af den konkrete sag på grund af særlige omstændigheder vil tage længere tid end sædvanligt.

Myndigheden bør underrette, både når sagen trækker længere ud, end myndigheden i den konkrete sag har givet udtryk for over for parten, og når sagsbehandlingen bliver mere langvarig, end det ud fra partens synspunkt med rimelighed kan forventes.

Hvis myndigheden i sit første brev til parten har oplyst en forventet sagsbehandlingstid, behøver myndigheden først at underrette parten igen, hvis det viser sig, at sagen alligevel ikke kan færdigbehandles inden for den oplyste sagsbehandlingstid. Underretningsforpligtelsen indtræder igen på det tidspunkt, hvor det må stå klart for myndigheden, at den oplyste sagsbehandlingstid ikke kan overholdes, og senest inden fristens udløb.

I tilfælde, hvor en myndighed ikke når at træffe afgørelse inden for en tidligere oplyst sagsbehandlingstidsfrist, bør myndigheden give parten oplysning om en ny forventet sagsbehandlingstid, som bør være realistisk.

Det er ikke et krav, at der skal gives en præcis angivelse af, hvornår en afgørelse kan foreligge, hvis det ikke er muligt. Men det følger af god forvaltningsskik, at der bør gives en tidsmæssig ramme for, hvornår sagen ud fra de foreliggende oplysninger og sagens karakter og type mv. kan forventes færdigbehandlet. Det kan f.eks. ske ved at angive et tidspunkt for, hvornår afgørelsen senest forventes truffet, eller et rimeligt interval, inden for hvilket afgørelsen forventes truffet.

Jeg henviser til Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven, pkt. 206-207, Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 694 f. (Kirsten Talevski), Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, 2. udgave (2021), s. 284 f., FOB 2018-11 og pkt. 4 i overblik #11 om sagsbehandlingstid i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

2.5. Andre sagsbehandlingsrutiner

Myndighederne bør oprette tilstrækkeligt effektive erindringssystemer til at sikre, at sager ikke ligger i længere tid, inden der træffes afgørelse, eller helt bliver glemt.

En myndighed bør fastsætte svarfrister, når der foretages høring af sagens parter eller andre myndigheder mv., ligesom myndigheden efter omstændighederne bør rykke for svar.

Jeg henviser til Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven, pkt. 202-205, Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 73 af 4. juni 1997 om mål for hurtig sagsbehandling m.v., Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 692 f. (Kirsten Talevski), og pkt. 5.1 og 5.3 i overblik #11 om sagsbehandlingstid i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

3. Erstatningsnævnets bemærkninger

3.1. Indhentelse af udtalelse (offererstatningslovens § 14, stk. 2)

Erstatningsnævnet har i udtalelsen af 12. maj 2021 redegjort nærmere for baggrunden for nævnets beslutning om at indhente en udtalelse i din sag og for, hvorfor udtalelsen blev indhentet fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Om baggrunden for at indhente en udtalelse har nævnet anført bl.a., at nævnet ud fra de lægelige oplysninger, der forelå i sagen, ikke fandt at kunne imødekomme ansøgningen om tilkendelse af godtgørelse svarende til en méngrad på over 90 procent, at sagen ikke var tilstrækkelig oplyst, at nævnet ikke besad den fornødne lægefaglige kompetence til at kunne vurdere méngrad og erhvervsevnetabsprocent, og at indhentelsen af en udtalelse i øvrigt skete i overensstemmelse med nævnets praksis i lignende sager.

For så vidt angår valget af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har nævnet anført bl.a. følgende:

”Efter ikrafttræden af bestemmelsen [offererstatningslovens § 14, stk. 2; min bemærkning], der giver Erstatningsnævnet hjemmel til at anvende andre aktører end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, blev der indledt forhandlinger og indgået aftale med Patienterstatningen om udarbejdelse af vurderinger vedrørende varigt mén og erhvervsevnetab. Aftalen trådte i kraft søndag den 1. september 2019, og mandag den 2. september 2019 blev sekretariatets medarbejdere nærmere orienteret om fremgangsmåden for anmodning om vejledende udtalelse om henholdsvis varigt mén og erhvervsevnetab ved Patienterstatningen.

Den 22. august 2019, hvor der blev indhentet vurderinger vedrørende A's varige mén og erhvervsevnetab, havde nævnet således kun mulighed for at indhente disse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.”

Erstatningsnævnet har i udtalelsen af 12. maj 2021 også redegjort nærmere for nævnets generelle praksis for indhentelse af udtalelser efter offererstatningslovens § 14, stk. 2, herunder valg af aktør, ligesom nævnet har redegjort for forskellige forhold vedrørende aktørernes sagsbehandlingstid.

Nævnet har anført bl.a., at Patienterstatningen i forbindelse med indgåelsen af aftalen om udarbejdelse af vurderinger oplyste, at Patienterstatningen forventede at kunne udarbejde en vejledende udtalelse om méngraden inden for 6 måneder efter nævnets oversendelse af sagen til Patienterstatningen og udtalelse om erhvervsevnetabsprocenten inden for 12 måneder efter nævnets oversendelse af sagen til Patienterstatningen.

Erstatningsnævnet har også anført, at nævnet for nuværende anvender både Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Patienterstatningen til udarbejdelse af udtalelser om en ansøgers méngrad og erhvervsevnetabsprocent. Nævnet har ikke indgået aftale med andre aktører, og der er nævnet bekendt heller ikke andre aktører, der besidder det fornødne faglige grundlag herfor. Erstatningsnævnet har i den forbindelse bemærket, at nævnet ikke selv besidder den lægefaglige ekspertise, som i de fleste sager er en forudsætning for at vurdere méngrad og erhvervsevnetabsprocent.

Erstatningsnævnet indhenter en udtalelse efter offererstatningslovens § 14, stk. 2, fra den aktør, som har den forventede korteste sagsbehandlingstid, og nævnet holder sig i den forbindelse løbende orienteret om den aktuelle forventede sagsbehandlingstid hos de to aktører.

Såfremt nævnet tidligere har modtaget en udtalelse fra en bestemt aktør, vil en eventuel genforelæggelse som udgangspunkt ske for samme aktør, idet sagsbehandlingstiden som udgangspunkt forventes at være kortere der på grund af aktørens tidligere kendskab til sagen.

Nævnet beslutter derudover i enkelte tilfælde at forelægge en sag, der tidligere har været forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til vurdering af varigt mén, for den samme aktør igen til vurdering af erhvervsevnetab, selv om Patienterstatningen aktuelt har en kortere gennemsnitlig sagsbehandlingstid. Dette sker ud fra en helhedsvurdering af sagen og kan navnlig være, hvis der er en kompliceret vurdering af årsagssammenhæng eller konkurrerende skadesårsager i sagen.

3.1.1. Sagsbehandlingstiden for indhentelse af udtalelser

Erstatningsnævnet har oplyst, at det er vanskeligt for nævnet at oplyse om sagsbehandlingstiden for endnu ikke modtagne udtalelser, da det vil kræve en manuel gennemgang af sagerne. Nævnet kan dog oplyse, at nævnet på tidspunktet for afgivelsen af udtalelsen af 12. maj 2021 afventede udtalelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 87 sager og fra Patienterstatningen i 137 sager.

Erstatningsnævnet har sendt følgende oplysninger om antallet af modtagne udtalelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Patienterstatningen og om den gennemsnitlige sagsbehandlingstid fra anmodning om en udtalelse til modtagelse heraf:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

Antal afgivne udtalelser:

År	Udtalelser vedrørende erhvervsevnetab (og evt. varigt mén)	Udtalelse vedrørende varigt mén
2019	31	211
2020	70	155
2021 (pr. 28. april 2021)	33	24

Gennemsnitlig sagsbehandlingstid (i måneder):

År	Udtalelser vedrørende erhvervsevnetab (og evt. varigt mén)	Udtalelse vedrørende varigt mén
2019	18,5	8,6
2020	17,4	14,0
2021 (pr. 28. april 2021)	23,0	18,8

Patienterstatningen

Antal afgivne udtalelser:

År	Udtalelser vedrørende erhvervsevnetab (og evt. varigt mén)	Udtalelse vedrørende varigt mén
2019	0	4
2020	30	191
2021 (1. kvartal)	22	68

Gennemsnitlig sagsbehandlingstid (i måneder):

År	Udtalelser vedrørende erhvervsevnetab (og evt. varigt mén)	Udtalelse vedrørende varigt mén
2019	0	1,8
2020	6,4	7,0
2021 (1. kvartal)	12,4	9,5

Erstatningsnævnet har anført, at det fremgår af tallene, at Patienterstatningen for nuværende kan afgive udtalelser hurtigere end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. I 2020 var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for udtalelser om erhvervsevnetab 11 måneder kortere hos Patienterstatningen end hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og for udtalelser om varigt mén var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid 7 måneder kortere.

Erstatningsnævnet har endvidere anført, at sagsbehandlingstiden i 2021 er steget markant hos både Patienterstatningen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det er i den forbindelse bemærket, at perioden ikke er helt sammenfaldende, da tallene fra Patienterstatningen er opgjort pr. 31. marts 2021 og for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring pr. 28. april 2021. Nævnet finder dog, at tallene på trods af dette er sammenlignelige.

Derudover har Erstatningsnævnet oplyst, at de seneste tal for 2021 viser, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for udtalelser om erhvervsevnetab er 10,6 måneder kortere hos Patienterstatningen end hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og for udtalelser om varigt mén 9,3 måneder kortere.

3.2. Erstatningsnævnets opfølgning på sagen og underretning af dig

Erstatningsnævnet har i udtalelsen af 12. maj 2021 redegjort nærmere for nævnets opfølgning på sagen over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og underretningen af dig i den forbindelse.

Det er anført bl.a., at du ved afgørelsen af 22. august 2019 blev oplyst om, at nævnet for så vidt angik vurderingen af varigt mén og erhvervsevnetab ville vende tilbage til sagen, når nævnet havde modtaget en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Nævnet orienterede dig ikke om den forventede sagsbehandlingstid på 15 måneder, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde orienteret nævnet om den 4. september 2019, da det fremgik af kvitteringskrivelsen, at den også var sendt til din repræsentant.

I perioden fra den 4. september 2019 til den 9. november 2020 – hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring orienterede din repræsentant om, at det ikke var muligt at færdigbehandle sagen inden for den udmeldte sagsbehandlingstid på 15 måneder – fulgte nævnet ikke op på sagen over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det skyldtes, at perioden var på under 15 måneder og derfor ikke var længere end den oprindeligt udmeldte sagsbehandlingstid i brevet af 4. september 2019 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Erstatningsnævnet fandt ikke på baggrund af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings breve af 9. og 20. november 2020 grundlag for at henvende sig til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende sagsbehandlingstiden. Jeg forstår, at det skyldtes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i det sidstnævnte brev oplyste, at sagen – på trods af, at det ikke var muligt at love en udtalelse til en bestemt dato – forventedes afsluttet snarest.

Efter modtagelse af mit brev af 25. februar 2021 kontaktede Erstatningsnævnet den 4. marts 2021 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om sagsbehandlingstiden. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring oplyste, at sagen i januar 2021 var blevet forelagt en lægekonsulent, og at der ikke kunne skønnes mere præcist over, hvornår sagen kunne forventes færdigbehandlet. Erstatningsnævnet sendte samme dag et brev til dig med oplysningerne.

Den 22. april 2021 skrev Erstatningsnævnet til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og anmodede om en vurdering af, hvornår en udtalelse kunne forventes at foreligge. På tidspunktet for afgivelsen af udtalelsen til mig den 12. maj 2021 havde nævnet ikke modtaget svar fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på henvendelsen af 22. april 2021.

For så vidt angår sagsforløbet efter Erstatningsnævnets udtalelse af 12. maj 2021 henvises til afsnit 1.1 ovenfor.

3.3. Erstatningsnævnets generelle praksis om opfølgning mv.

Erstatningsnævnet har i udtalelsen af 12. maj 2021 også redegjort nærmere for nævnets generelle praksis for opfølgning på sager, som afventer en udtalelse efter offererstatningslovens § 14, stk. 2, herunder i forhold til aktørernes egne fastsatte frister.

Erstatningsnævnet har anført bl.a., at ansøgeren eller dennes repræsentant efter nævnets – må jeg forstå – nuværende praksis orienteres om nævnets indhentelse af en vejledende udtalelse hos Arbejdsmarkedets

Erhvervssikring eller Patienterstatningen og om den forventede sagsbehandlingstid, som nævnet er bekendt med, hos den aktuelle aktør. Nævnet orienterer tillige om, at det forventer at træffe afgørelse inden for fire uger efter, at det har modtaget en vejledende udtalelse om méngraden, og to måneder efter, at det har modtaget en vejledende udtalelse om erhvervsevnetabet.

Når Patienterstatningen eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtager nævnets anmodning om udarbejdelse af en vejledende udtalelse, sender såvel Patienterstatningen som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring et kvitteringsbrev til nævnet og til ansøgeren eller dennes repræsentant, hvori Patienterstatningen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring angiver den forventede sagsbehandlingstid.

Om den situation, hvor Erstatningsnævnet ikke modtager en udtalelse inden for den angivne frist, har nævnet oplyst, at nævnet i så fald kontakter aktøren for en status på sagen samt en ny forventet sagsbehandlingstid. Nævnet oplyser herefter ansøgeren eller dennes repræsentant om den nye forventede sagsbehandlingstid ved aktøren.

Nævnet holder sig således løbende opdateret i sagen hos aktøren og holder ansøgeren eller dennes repræsentant ajour med oplysninger om sagsbehandlingstiden.

4. Mine bemærkninger

Min undersøgelse af sagen er som nævnt i afsnit 1.2 rettet mod Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid fra den 22. august 2019, herunder nævnets beslutning om forelæggelse af sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og forelæggelsens betydning for sagsbehandlingstiden mv.

4.1. Indhentelse af udtalelse efter offererstatningslovens § 14, stk. 2, samt valg af aktør

4.1.1. Allerede fordi aftalen med Patienterstatningen først trådte i kraft den 1. september 2019, giver det mig ikke anledning til bemærkninger, at nævnet i din sag den 22. august 2019 anmodede om en vejledende udtalelse om spørgsmålet om méngrad og erhvervsevnetab fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

4.1.2. Jeg har overvejet, om Erstatningsnævnet eventuelt på et senere tidspunkt som følge af det efterfølgende sagsforløb burde have valgt i stedet at anmode Patienterstatningen om en udtalelse i din sag.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring angav i sit brev af 4. september 2019 en vejledende sagsbehandlingstid på ca. 15 måneder, og en udtalelse kunne således på det tidspunkt forventes at foreligge omkring december 2020. Det fremgik i forlængelse heraf af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings breve til dig og Erstatningsnævnet den 20. november 2020, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på det tidspunkt forventede at kunne afslutte sagen med en udtalelse snarest.

Erstatningsnævnet fik i marts 2021 telefonisk oplyst af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at sagen i januar 2021 havde været forelagt en lægekonsulent, og det må således lægges til grund, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde påbegyndt behandlingen af sagen i januar 2021.

Når dette forløb sammenholdes med, at Patienterstatningen ifølge aftalen, som trådte i kraft den 1. september 2019, forventede at kunne udarbejde en udtalelse om erhvervsevnetab inden for 12 måneder, jf. afsnit 3.1 ovenfor, giver det mig ikke anledning til bemærkninger, at Erstatningsnævnet ikke efterfølgende anmodede om en udtalelse fra Patienterstatningen i stedet for fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

4.1.3. Det, som Erstatningsnævnet har anført om nævnets generelle praksis for indhentelse af udtalelser efter offererstatningslovens § 14, stk. 2, herunder valg af aktør, giver mig heller ikke anledning til bemærkninger.

For så vidt angår sagsbehandlingstiden i forbindelse med indhentelse af udtalelser efter offererstatningslovens § 14, stk. 2, har Erstatningsnævnet i udtalelsen af 12. maj 2021 redegjort for, at Patienterstatningen for nuværende kan afgive udtalelser hurtigere end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det fremgår dog samtidig af nævnets opgørelse af den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, at sagsbehandlingstiden er steget i 2021 hos både Patienterstatningen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Jeg bemærker i den forbindelse, at opgørelsen for 2021 kun omfatter 3-4 måneder.

Nævnet har desuden i udtalelsen af 12. maj 2021 oplyst, at nævnet til brug for vurderingen af, hvilken aktør der har den korteste forventede sagsbehandlingstid, løbende holder sig orienteret om den aktuelle forventede sagsbehandlingstid hos de to aktører.

I lyset af det anførte i forarbejderne til offererstatningslovens § 14, stk. 2, jf. afsnit 2.1 ovenfor, og på baggrund af det, som Erstatningsnævnet har oplyst om nævnets generelle praksis for indhentelse af udtalelser efter bestemmelsen, herunder valg af aktør, går jeg ud fra, at nævnet – hvis stigningen i sagsbehandlingstiden hos begge aktører fortsætter – ud over løbende at holde sig orienteret om de to aktørers sagsbehandlingstid vil overveje, hvilke skridt nævnet selv kan tage for at sikre, at sagerne ikke venter for længe på en udtalelse, herunder om der kan være anledning til mere generelt at drøfte problemstillingen med vedkommende aktør eller eventuelt inddrage Justitsministeriet med henblik på drøftelse med ressortministeriet.

4.2. Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid og opfølgning på din sag

4.2.1. Sagsbehandlingstiden

Fra Erstatningsnævnet besluttede at indhente en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, er der indtil videre gået 2 år og 2 måneder. På det tidspunkt, hvor jeg den 16. april 2021 anmodede om en udtalelse, var der gået 1 år og 8 måneder.

Det er min opfattelse, at det er for lang tid. Jeg har i den forbindelse lagt vægt på bl.a., at der allerede på det tidspunkt, hvor Erstatningsnævnet indhentede en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, var gået mere end 2 år, fra din repræsentant fremsatte krav om godtgørelse, og at der er tale om en prioriteret sag. Jeg henviser endvidere til det, der er anført i forarbejderne til offererstatningsloven, jf. afsnit 2.1 ovenfor, om en acceptabel sagsbehandlingstid i sager om erstatning til ofre for forbrydelser og om den forventede sagsbehandlingstid som følge af lovændringen i 2019.

Jeg er opmærksom på, at den lange sagsbehandlingstid i perioden ikke skyldes, at sagen har ligget stille hos Erstatningsnævnet, men at nævnet har afventet og stadig afventer en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Som det fremgår ovenfor i afsnit 2.3, er det imidlertid i en sådan situation stadig Erstatningsnævnets ansvar, at udtalelsen modtages af nævnet på et sådant tidspunkt, at det er muligt at behandle sagen inden for rimelig tid.

4.2.2. Opfølgning på sagen

Erstatningsnævnet har i bl.a. udtalelsen af 12. maj 2021 redegjort for opfølgningen på sagen over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og underretningen af dig og din repræsentant i den forbindelse, jf. afsnit 3.2 ovenfor.

Det giver mig ikke anledning til bemærkninger, at Erstatningsnævnet i perioden fra den 4. september 2019 til den 9. november 2020 ikke fulgte op på sagen over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det skyldes, at perioden var inden for den oprindeligt udmeldte vejledende sagsbehandlingstid på ca. 15 måneder, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde oplyst til din repræsentant og nævnet ved breve af 4. september 2019.

Efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 9. november 2020 orienterede Erstatningsnævnet om, at det ikke kunne nås at behandle sagen inden for de 15 måneder, som oprindeligt var udmeldt, rettede nævnet først henvendelse til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 4. marts 2021. Henvendelsen var – må jeg forstå – foranlediget af, at jeg kort forinden havde sendt en klage fra dig videre til nævnet.

Det er min opfattelse, at Erstatningsnævnet tidligere end den 4. marts 2021 af egen drift burde have fulgt op på sagen over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Jeg mener, at det er beklageligt, at dette ikke skete.

Jeg henviser i den forbindelse til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i brevene af 20. november 2020 til dig og Erstatningsnævnet havde oplyst, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forventede at afslutte sagen snarest.

Erstatningsnævnets efterfølgende opfølgning over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i april og maj 2021 giver mig ikke anledning til bemærkninger. Jeg har i den forbindelse lagt vægt på det, som nævnet i brevet til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 22. april 2021 har oplyst om nævnets pligt til at meddele nævnets ansøgere en forventet sagsbehandlingstid og om behovet for en vurdering af eller et skøn over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings forventede sagsbehandlingstid. Jeg har også lagt vægt på, at nævnet den 21. maj 2021 oplyste Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om, at det forhold, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke kunne sige noget om, hvornår en udtalelse i din sag kunne forventes at foreligge, blev taget til efterretning og var utilfredsstillende.

4.2.3. Sagens videre forløb

Som nævnt ovenfor skyldes sagsbehandlingstiden hos Erstatningsnævnet i den periode, som jeg undersøger, navnlig, at sagsbehandlingstiden hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i forbindelse med afgivelse af den vejledende udtalelse om varigt mén og erhvervsevnetab er lang. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har – som sagen er oplyst for mig – ikke kunnet give en tidshorisont for, hvornår udtalelsen forventes at foreligge.

Jeg har på den baggrund – som også nævnt i afsnit 1.2 ovenfor – besluttet at indlede en undersøgelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid i forbindelse med afgivelse af den vejledende udtalelse i din sag. Den undersøgelse behandles i sagen med mit sagsnr. 21/05269.

Erstatningsnævnet har i brevet af 21. maj 2021, som blev sendt i kopi til dig, oplyst, at nævnet forventer at træffe afgørelse i sagen senest to måneder efter modtagelse af udtalelsen fra Arbejdsmarkedets

Erhvervssikring, og jeg har på den baggrund henstillet til Erstatningsnævnet at fremskynde sagen mest muligt efter modtagelse af udtalelsen.

Jeg har også skrevet til Erstatningsnævnet, at jeg går ud fra, at Erstatningsnævnet fortsat følger op over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i forhold til afgivelsen af en udtalelse.

Jeg har i den forbindelse bedt Erstatningsnævnet om at underrette mig, både når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sender en udtalelse til nævnet, og når nævnet sender en afgørelse til dig om godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne.

Jeg har samtidig bedt Erstatningsnævnet om at overveje, om forløbet i din sag giver anledning til en mere generel drøftelse mellem Erstatningsnævnet og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring samt eventuelt ressortministerierne, Justitsministeriet og Beskæftigelsesministeriet om udarbejdelsen af udtalelser i de sager, som nævnet forelægger, jf. også afsnit 4.1.3 ovenfor samt afsnit 4.3 umiddelbart nedenfor. Jeg har bedt om at blive orienteret om resultatet af disse overvejelser.

4.3. Erstatningsnævnets generelle praksis om opfølgning

Erstatningsnævnet har i udtalelsen af 12. maj 2021 redegjort for nævnets nuværende generelle praksis om opfølgning på sager, som afventer en udtalelse efter offererstatningslovens § 14, stk. 2, herunder i forhold til aktørernes egne fastsatte frister, jf. afsnit 3.3 ovenfor.

Det, som Erstatningsnævnet har anført, giver mig isoleret set ikke anledning til bemærkninger.

Erstatningsnævnet bør dog efter min opfattelse – også i lyset af forløbet i din sag – være opmærksom på, at nævnet i en situation, hvor en tidligere oplyst sagsbehandlingstid har vist sig ikke at holde, om nødvendigt fastholder, at der så vidt muligt skal fastsættes en ny svarfrist over for borgeren, og at nævnet i den forbindelse gør opmærksom på, at det er nævnets ansvar, at sagen behandles inden for rimelig tid. Derudover bør nævnet efter omstændighederne spørge ind til, hvad sagen beror på. Nævnet bør også overveje, om nævnet efter omstændighederne i den konkrete sag skal anmode en anden aktør om en udtalelse, f.eks. hvis sagsbehandlingen endnu ikke er igangsat hos den først valgte aktør. Jeg henviser i den forbindelse til afsnit 2.3-2.5 ovenfor.

Som nævnt ovenfor i afsnit 4.2.3 er det efter min opfattelse i øvrigt relevant at overveje, om forløbet i din sag giver anledning til en mere generel drøftelse mellem Erstatningsnævnet og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring samt eventuelt ressortministerierne, Justitsministeriet og Beskæftigelsesministeriet om udarbejdelsen af udtalelser i de sager, som nævnet forelægger.

Jeg har gjort Erstatningsnævnet bekendt med min opfattelse.

Jeg har derudover sendt en kopi af min udtalelse til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til orientering.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen over for Erstatningsnævnet.